

INDENRIGSMINISTERIET

Tilsynsrådet for Ribe Amt
Puggaardsgade 7
6760 Ribe

Dato 29. august 1996
Kontor 1. k.
Sag nr. 1996/1019-37
Sagsbeh elm\kbj

I brev af 15. marts 1996 med bilag, jf. brev af 19. august 1996, (j.nr. 1994-951/82) har Tilsynsrådet for Ribe Amt rejst principielt spørgsmål om, hvorvidt den kommunale tilsynsmyndighed har kompetence til ved anmodning at påføre en kommune udgift til dokumentation, der på forhånd er bestemt at skulle foretages i samarbejde med revisionen, af bestemte forhold i forbindelse med en klagesag.

Det fremgår af tilsynsrådets henvendelse, at tilsynsrådet i den sag, der har givet anledning til rådets principielle forespørgsel, på baggrund af en klage over en kommunes aktiveringsprojekt anmodede kommunen om i samarbejde med kommunens revision at udarbejde dokumentation for, at det pågældende projekt var i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunal aktivering.

I denne anledning skal Indenrigsministeriet udtale følgende:

Den kommunale tilsynsmyndighed har pligt til at reagere på henvendelser og lignende, der skaber et vist grundlag for at antage, at en kommune kan have handlet i strid med lovgivningen, herunder at kommunens administration af et område ikke er i overensstemmelse med den for det pågældende område gældende lovgivning. Tilsynsmyndigheden må i givet fald undersøge sagen med henblik på at søge mistanken om, at der kan foreligge ulovlige beslutninger eller undladelser, af- eller bekræftet.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at meddele oplysninger og fremkomme med redegørelser om konkrete sager i det omfang, tilsynsmyndigheden ønsker det. Dette følger af tilsynets placering og funktioner i forhold til kommunalbestyrelsen. Om tilsynsmyndighedens sagoplysning henvises i øvrigt bl.a. til Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 1994, side 502 ff., og Erik Harder, Dansk kommunalforvaltning III, Kommunalt selvstyre og Statsligt tilsyn, 1994, side 112 f.

På grundlag af kommunalbestyrelsens udtalelse og oplysninger i sagen kan der søges indhentet en vejledende udtalelse fra vedkommende ressortmyndighed om, hvorvidt der kan antages at foreligge forhold, som er i strid med lovgivningen. Såfremt ressortmyndigheden ikke måtte ønske at afgive en udtalelse herom, vil tilsynsmyndigheden alene kunne kræve en udtalelse vedrørende konkrete tvivlsspørgsmål om forståelsen af lovgivningen i det omfang, det må anses for at være af betydning for tilsynsmyndighedens stillingtagen til sagen.

Da kommunen har pligt til at tilvejebringe de oplysninger, som tilsynsmyndigheden anser for nødvendige for en stillingtagen til sagen, og da der alene er tale om et legalitetstilsyn, vil tilsynsmyndigheden normalt - eventuelt efter forelæggelse af tvivlsspørgsmål for ressortmyndigheden - selv kunne foretage den fornødne undersøgelse og vurdering af den således oplyste sag.

Det kan dog ikke udelukkes, at en stillingtagen til en sag i særlige tilfælde vil kræve undersøgelser eller vurderinger, der er af en sådan karakter, at de forudsætter en særlig ekspertise, som tilsynsmyndigheden ikke råder over og ikke kan indhente fra andre offentlige myndigheder. I sådanne tilfælde må tilsynsmyndigheden om nødvendigt rekvirere privat konsulentbistand.

Udgifterne hertil må i så fald afholdes af tilsynsmyndigheden, idet der ikke i lovgivningen er hjemmel til at pålægge en kommune at afholde de hermed forbundne udgifter.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan den kommunale tilsynsmyndighed således ikke pålægge en kommune at lade foretage eksterne undersøgelser eller vurderinger med henblik på tilsynsmyndighedens stillingtagen til bestemte forhold i forbindelse med en klagesag. Det samme gælder pålæg om, at kommunen skal foretage undersøgelser i samarbejde med eksterne tjenesteydere, herunder den kommunale revision.

Endvidere bemærkes, at en anmodning til en kommune om at foretage sådanne undersøgelser efter omstændighederne må sidestilles med et pålæg.

Med venlig hilsen

Emil le Maire

